Sfântul mucenic Isidor din Hios

(14 mai)

Materiale despre Sfântul mucenic Isidor din Hios:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Isidor-din-Hios-(14-mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Isidor+din+Hios

****

Sfântul Isidor a trăit şi a fost martirizat în timpul împăratului roman Decius (201-251 d.Hr.). El provenea din Alexandria, Egipt şi avea rangul ce se numea option în flota de război. Când flota a ancorat în insula Hios, comandantul acesteia, care era

închinător la idoli, a fost informat că Isidor este creștin și mâniindu-se, i-a poruncit să renunțe la credința lui și să jertfească idolilor. Însă rămânând Isidor credincios lui Hristos, comandantul a poruncit să fie aspru torturat, iar în final i s-a tăiat capul. Biserica Ortodoxă a rânduit prăznuirea Sfântului mucenic Isidor în ziua de 14 mai.

Index

În această lună, ziua a paisprezecea - Sfântul mucenic Isidor cel ce a pătimit în ostrovul Hiului (Minei) 3

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Isidor din Hios 13

Acatistul Sfântului mucenic Isidor, ostașul din Hios/Chios (Cipru) - 14 mai 21

Imnografie 32

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Isidor, din insula Hiului 33

Sfântul mucenic Isidor din Hios - drumul spre sfințenie 39

Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Isidor 40

Sinaxar - Sfântul mucenic Isidor din Hios - 14 mai 41

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mucenic Isidor din Hios 43

Andrei Pau - Calendar orthodox - Sfântul mucenic Isidor din Hios. Sfântul mucenic Terapont 45

Proloage - Pomenirea Sfântului mucenic Isidor († 251) 47

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfântului mucenic Isidor 49

Minunea arborilor care „plâng” pentru uciderea Sfântului mucenic Isidor 51

Wikipedia - Isidor de Chios 53

Icoane 54

În această lună, ziua a paisprezecea - Sfântul mucenic Isidor cel ce a pătimit în ostrovul Hiului (Minei)

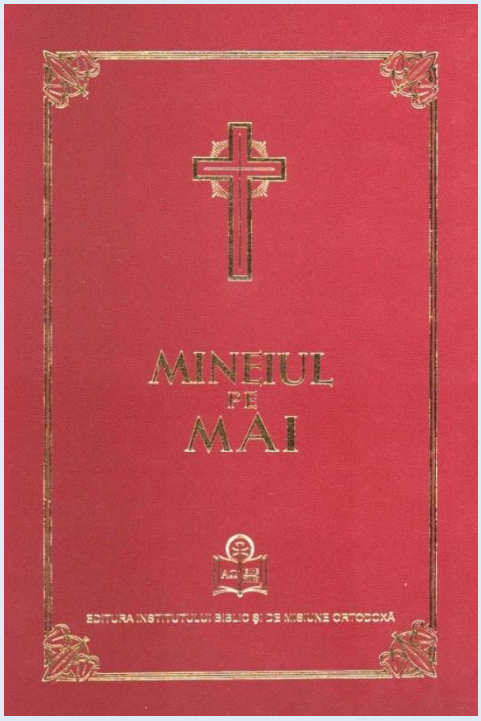

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi ale sfântului 3.

Stihirile sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Aprinzându-te de râvna bunei credinţe, Isidore cu fierbinţeală ai intrat în privelişte a chinuirii şi ai primit darul biruinţei, împotriva înşelăciunii, mucenice, înfrumuseţându-te cu învăţăturile cele iubitoare de Dumnezeu. Şi îngrădindu-te cu toată într-armarea Crucii, ai surpat pe vrăjmaşul tiran, arătându-te purtător de biruinţă.

Şuviţându-te cu bicele, te-ai dezbrăcat de hainele cele de piele ale omorârii, şi îmbrăcându-te cu podoaba nestricăciunii, şi cu haină luminoasă, degrab ai ajuns la lemnul vieţii, culegând viaţa cea cu adevărat nestricăcioasă şi fără de sfârşit. De care acum îndestulându-te, veseleşte pe cei ce te laudă pe tine, mărite.

Luptele mucenicilor cu adevărat, au întrecut alcătuirea laudelor şi înţelegerea cuvintelor, căci ca nişte turnuri tari ale dumnezeieştii credinţe, fiind aceştia îmbrăcaţi cu trup muritor şi pătimitor, întocmai ca noi, au îndrăznit, şi focul şi rănile nu le-au băgat în seamă, ca şi cum ar pătimi cu trup străin, măriţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Stihoavna praznicului.

Tropar, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Isidor, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 8 și al sfântului pe 4.

Canonul Sfântului

Cântarea 1-a

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Cu rugăciunile tale mucenice al lui Hristos, Isidore, dă-mi mie lumină din Cer şi dar ca să laud pomenirea ta cea cinstită, fericite.

Cu totul ți-a fost către Dumnezeu inima şi sufletul, mucenice Isidore, căci ai avut şi viață prea curată nevoindu-te ca un mucenic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndreptându-ți sufletul după lege, fericite Isidore, ca o avuție nerăpită ai ţinut credinţa cea mântuitoare nestrămutată, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat născând pe Dumnezeu cel din fire, chiar te numeşti Născătoare de Dumnezeu, purtând cu adevărat şi numire de potriva dumnezeieştii naşteri, prea curată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea...

Ocârmuindu-te cu socoteală mărite mucenice al lui Hristos, ai întunecat pornirile patimilor cu nevoința bunătăţilor, purtătorule de chinuri.

Având pornirea sufletului neînfricoşată, mărite, foarte cu bună credinţă ai păzit mărturisirea nevătămată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Judecătorul a toată lumea, fă-L prin rugăciunile tale Milostiv către cei ce laudă cu cucerire prăznuirea ta, purtătorule de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Omoară cugetul trupului nostru, Stăpână, şi înviază sufletul celor ce te laudă cu credinţă pe tine, Fecioară.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Îndreptător prea mare lumii, tu te-ai arătat, sfinte, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta te lăudăm pe tine astăzi mucenice de Dumnezeu înțe-lepțite, Isidore mărite.

Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Luptându-te împotriva şarpelui, ai ridicat semn de biruinţă, mucenice Isidore, căci din Egipt ai răsărit luminător, strălucind tuturor buna credinţă, făcându-ţi mişcările către Cel ce a răsărit din Fecioară, fiica lui Dumnezeu. Pentru care junghiindu-te, purtătorule de chinuri, te-ai făcut jertfă bine mirositoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Făcând pe Cuvântul locuitor întru tine, fericite, ca un ostaş nebiruit ai ruşinat trufia cea tirănească, şi dintru aceasta făcându-te purtător de biruinţă, pururea pomenite, ai primit cununi neveştejite de la Dumnezeu, mucenice Isidore.

Ca un viteaz gonind pe vrăjmaşii tăi, Isidore, i-ai sfărâmat pe dânşii, fiind îngrădit cu arma cea înfricoşată a Crucii, şi încins cu putere, şi pe cei ce te-au urât, i-ai pierdut, strigând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Urmând patimilor Stăpânului, cu bunăvoie i-ai urmat Lui, suferind moarte de bunăvoie pentru El. Pentru aceea te-a învrednicit vieţii celei nemuritoare Domnul slavei, întru ale cărui mâini ai pus sufletul tău, prea fericite mucenice Isidore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cela ce nu a părăsit Sânurile cele Părinteşti, şi a primit a Se sălăşlui în pântecele tău, Preacurată, întrupându-Se înnoieşte pe om, Cel ce pentru bogăţia milostivirii de bunăvoie S-a sărăcit, şi a îmbogăţit lumea cu Dumnezeirea.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Jertfă curată şi desăvârşită te-ai adus Stăpânului tău Hristos, şi jertfindu-te cu osârdie, şi vărsându-ți sângele Isidore după vrednicie, te-ai făcut acum părtaş patimii, şi împreună moştenitor Împărăţiei Lui.

Bunul biruitor mucenic Isidor, întărindu-se cu puterea Ta cea atotputernică, Mântuitorule, a stins negura înşelăciunii, şi tăindu-i-se capul, Ţie, Dătătorului de viață şi-a închinat sufletul cu bună laudă, Stăpâne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Se înfrumuseţează Biserica lui Hristos, fericite, prin faptele tale cele alese, şi se luminează cu împotrivirile luptelor tale, mărite. Căci tu te-ai arătat stând împotriva păcatului tare până la sânge, Isidore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind plină de spurcăciune firea omenească din călcarea poruncii mai-nainte, şi cumplit stricată, şi făcându-se muritoare o ai ridicat, ceea ce ai născut izvorul nemuririi celei mai presus de cuget, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână prea curată.

Cântarea a 6-a

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa...

Având dragoste deplină către Dumnezeu, cela ce este cu adevărat bunătate nemuritoare, ți-ai întunecat dragostea de către cele pământeşti, purtătorule de chinuri, prea fericite, şi ai alergat, strigând: Lipitu-m-am pe urma Ta, Stăpâne.

Cu frumuseţile cele mucenicești fiind împodobit ca un mire frumos, Isidore, te-ai suit către Cer bucurându-te, ca să stai înaintea Luminii celei făcătoare de frumusețe, rugându-te totdeauna pentru cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Răbdat-ai a te junghia, pătimitorule, văzând mai-nainte slava cea veşnică, şi ca un mucenic nebiruit ai dobândit desfătarea cea cu adevărat veşnică împreună cu mucenicii, purtătorule de cunună prea fericite Isidore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Marie ceea ce eşti lăcaş Stăpânului, care ai strălucit cu razele cele luminoase ale fecioriei, ca un crin cu chip luminos în mijlocul tulburării celei spinoase. Ţie mă rog celei bune, dă-mi mie iertare greşelilor.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sinaxar

Întru această lună în 14 zile, pomenirea Sfântului mucenic Isidor.

Stih: Pe Isidor nădejdea cununii era mişcându-l,
Şi la tăiere ca la pricinuitoarea cununii grăbindu-l,
Întru a patrusprezecea zi,
Sabia viaţa lui Isidor o răpi.

Acesta a fost în zilele împăratului Deciu, trăgându-se de neam din cetatea Alexandriei. Şi mergând cu oastea, avea rânduiala ce se numea Option, şi pogorându-se la ostrovul Hiului cu flota de oaste, peste care era începător Numerie, fu pârât de sutaşul Iulie, zicând că crede în Hristos, şi nu dă cinste dumnezeilor noştri.

Iar Sfântul Isidor mărturisind de faţă pe Hristos, văzând Numerie neîntoarcerea gândului său, porunci de i s-a tăiat capul, şi aşa a luat cununa muceniciei.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Terapont.

Stih: Arătatu-te-ai Teraponte adică un jertfitor al Cuvântului.
Arătatu-te-ai slugă părinte şi prin vărsarea sângelui.

Acest sfânt de unde a fost şi de unde se trăgea, şi din care părinţi s-a născut sau în ce vreme a stătut, sau împotriva căror ostăşindu-se a biruit, şi a luat cununa muceniciei, nu putem spune, pomenirile cele pentru el pierzându-se cu vremea.

Iar că a ales viaţa monahicească, îl arată icoanele lui prescriindu-le întru acest fel de chip şi schimă, şi că a stătut episcop ostrovului Ciprului, şi că a fost adus lui Hristos prin sânge, şi a săvârşit lupta nevoinţei, aceasta am luat-o din povestire veche după predanisire, şi fără scrisoare învățându-ne de la cei mai înainte, o credem.

Iar cinstitele moaştele sale au fost aduse la Constantinopol, căci agarenii sfătuindu-se ca să năvălească asupra ostrovului Ciprului, însuşi sfântul prin descoperire porunci a fi mutat. Şi acum acolo unde se află, izvorăşte pururea râuri de minuni celor ce aleargă la el cu credinţă.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Alexandru cel din Conducheli.

Stih: Alexandru tăierea capului ca pe o corabie o a aflat,
Şi cu grabnică înotare din viaţă s-a mutat.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici; Alexandru, Varvar și Acelut.

Stih: Capetele a trei nevoitori ce împreună s-au tăiat,
Treimea cu vrednice cununi le-a încununat.

Tot în această zi, pomenirea celui dintru Sfinţi părintelui nostru Leontie patriarhul Ierusalimului care la anul o mie o sută şaptezeci şi cinci, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Ca un leu oarecarele, o Leontie ai răsuflat.
Şi pe satana ca pe un mic ţânţar l-ai surpat.

Tot în această zi, Sfântul noul mucenic Marcu Criteanul, care a mărturisit în Smirna, în anul o mie şase sute patruzeci şi trei, de sabie s-a săvârşit.

Stih: Marcu Criteanul sabia întru nimic era socotind.
Căci fără abatere la cununa cea din sabie era privind.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Ioan Bulgarul, care s-a nevoit în anul o mie opt sute doi, de sabie s-a săvârşit.

Stih: O, Ioane, tu cela ce prin sabie te-ai săvârşit.
Roagă-te pentru noi ca să ne mântuim la sfârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Luminându-te acum, de trei ori fericite, cu lumina Duhului, binevoieşte să ne luminăm dimpreună cu tine, şi noi cei ce te lăudăm, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, cât sunt de bune nevoinţele tale, prin care ai stricat înşelăciunea idolilor şi pe tiranii cei cumpliţi ai ruşinat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată Stăpână Fecioară, tămăduieşte rănile greşelilor mele, cu untul de lemn al milostivirii tale, ca să strig: Bine este cuvântat Rodul pântecelui tău, Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Cu vicleşuguri socotea tiranul, ca să răpească către cugetul lui cel rău, tăria şi bună într-armarea vitejiei tale prea fericite Isidore, iar tu cugetătorule de Dumnezeu strigai către Dumnezeu: Tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Întru bucuria muceniciei se arăta faţa ta lină ca un soare cu chip luminos, căci junghiindu-te ca un miel fără prihană, te-ai adus lui Dumnezeu, căruia ca unui Ziditor cu cântare strigai: Tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Trupul tău înconjurându-se de ceata îngerească, cu chip luminos se arăta celor ce-l pofteau, strălucind cu razele darului, fiind şi împodobit cu multe feluri de faceri de minuni, care dăruieşte fiecăruia vindecări din destul, şi arătat răpeşte din valuri şi din primejdii Isidore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nu pot să te laude limbile ritorilor, o de Dumnezeu Născătoare Marie, Mireasă a lui Dumnezeu, căci din pântecele fecioresc neispitită de nuntă, ai născut pe Dumnezeu cel peste toate, Doamnă prea curată. Pe care tinerii bine-L cuvântează, preoţii Îl laudă, noroadele Îl prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte, cinstitorilor de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, au strigat: Tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Cel ce S-a smerit, şi S-a sărăcit pentru bogăţia milostivirii, şi a răbdat de bunăvoie Crucea şi moartea ca un Bun pentru noi, văzându-te pe tine Isidore de trei ori fericite, că ai răbdat vitejeşte moarte pentru Dânsul, te-a făcut împreună moştenitor Împărăţiei Lui.

Izvoarele sângiurilor tale după lege vărsându-se pe pământ, Isidore, au roşit ţie haină în ceruri, ţesută frumos cu darul; cu care acum fiind îmbrăcat, stai înaintea lui Hristos, prea fericite, în cămările de Mire cele cereşti, purtătorule de cunună mucenice mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce ai îndrăzneală către Hristos, nu înceta a te ruga Isidore, să mântuiască de supărări, de valuri şi de nevoi şi de patimi pe cei ce săvârşesc după vrednicie,

sfinţită pomenirea ta; şi cerşind mântuire sufletelor, învredniceşte-i moştenirii, de trei ori fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca una ce ai născut pe Domnul şi Mântuitorul, învredniceşte-mă, Doamnă, să câştig izbăvire, dezlegând lanţul greşelilor mele prin rugăciunile tale Preacurată; căci toate precum voieşti le şi isprăveşti, ca una ce porţi în sânurile tale pe Împăratul tuturor, pe Cel neasemănat întru bunătate.

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Luminânda şi Stihoavna prazniculuі.

Şi cealaltă, slujbă a Utreniei după rânduiala pustului şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Isidor din Hios

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Isidor din Hios (14 mai):

https://www.academia.edu/79418735/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2ntul_mucenic_Isidor_din_Hios_14_mai_

https://archive.org/details/canon_20220519_0447

***

Troparul Sfântului mucenic Isidor din Hios, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Isidor, întru nevoinţa sa, cununa nesctricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1-a

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunile tale, mucenice al lui Hristos, Isidore, dă-mi mie lumină din cer şi har ca să laud pomenirea ta cea cinstită, fericite.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul ţi-a fost către Dumnezeu inima şi sufletul, mucenice Isidore, căci ai avut şi viaţă prea curată, nevoindu-te ca un mucenic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndreptându-ţi sufletul după lege, fericite Isidore, ca o avuţie nerăpită ai ţinut credinţa cea mântuitoare nestrămutată, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat născând pe Dumnezeu cel din fire, chiar te numeşti Născătoare de Dumnezeu, purtând cu adevărat şi numire de potriva dumnezeieştii naşteri, prea curată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea...

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ocârmuindu-te cu socoteală, mărite mucenice al lui Hristos, ai întunecat pornirile patimilor cu nevoinţa virtuţilor, purtătorule de chinuri.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având pornirea sufletului neînfricoşată, mărite, foarte cu dreaptă credinţă ai păzit mărturisirea nevătămată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Judecătorul a toată lumea, fă-L prin rugăciunile tale milostiv către cel ce laudă cu cucerire prăznuirea ta, purtătorule de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Omoară cugetul trupului nostru, Stăpână, şi înviază sufletul celor ce te laudă cu credinţă, pe tine, Fecioară.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcând pe Cuvântul locuitor întru tine, fericite, ca un ostaş nebiruit ai ruşinat trufia cea tiranică, şi din aceasta făcându-te purtător de biruinţă, pururea pomenite, ai primit cununi neveştejite de la Dumnezeu, mucenice Isidor.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un viteaz alungând pe vrăjmaşii tăi, Isidore, i-ai sfărâmat pe dânşii, fiind îngrădit cu arma cea înfricoşătoare a Crucii, şi încins cu putere, şi pe cei ce te-au urât i-ai pierdut, strigând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Urmând patimilor Stăpânului, cu bună voie I-ai urmat Lui, suferind moarte de bunăvoie pentru El. Pentru aceea te-a învrednicit vieţii celei nemuritoare Domnul slavei, întru ale cărui mâini ai pus sufletul tău, prea fericite mucenice Isidor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce nu a părăsit sânurile cele părinteşti şi a primit a Se sălăşlui în pântecele tău, Preacurată, Întrupându-Se, înnoieşte pe om, Cel ce pentru bogăţia milostivirii de bunăvoie s-a sărăcit, şi a îmbogăţit lumea cu Dumnezeirea.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Jertfă curată şi desăvârşită te-ai adus Stăpânului tău Hristos, şi jertfindu-te cu osârdie, şi vărsându-ţi sângele Isidore după vrednicie, te-ai făcut acum părtaş patimii şi împreună moştenitor împărăţiei Lui.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bunul biruitor mucenic Isidor, întărindu-se cu puterea Ta cea atotputernică, Mântuitorule, a stins negura înşelăciunii, şi tăindu-i-se capul, Ţie, Dătătorului de viaţă, ţi-a închinat sufletul cu bună laudă, Stăpâne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Se înfrumuseţează Biserica lui Hristos, fericite, prin faptele tale cele alese, şi se luminează cu împotrivirile luptelor tale mărite. Căci tu te-ai arătat stând împotriva păcatului tare până la sânge, Isidore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind plină de întinăciune firea omenească din călcarea poruncii mai înainte, şi cumplit stricată, şi făcându-se muritoare o ai ridicat, ceea ce ai născut izvorul nemuririi celei mai presus de cuget, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână prea curată.

Cântarea a 6-a

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa...

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având dragoste deplină către Dumnezeu, cel ce este cu adevărat bunătate nemuritoare, ţi-ai întunecat dragostea de către cele pământeşti, purtătorule de chinuri, prea fericite, şi ai alergat strigând: lipitu-m-am pe urma Ta, Stăpâne.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu frumuseţile cele mucenicești fiind împodobit ca un mire frumos, Isidor, te-ai suit către cer bucurându-te, ca să stai înaintea lumii celei făcătoare de frumuseţe, rugându-te totdeauna pentru cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Răbdat-ai a te junghia, pătimitorule, văzând mai înainte slava cea veşnică, şi ca un mucenic nebiruit ai dobândit desfătarea cea cu adevărat vecuitoare împreună cu mucenicii, purtătorule de cunună, prea fericite Isidor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Marie, ceea ce eşti locaş Stăpânului, care ai strălucit cu razele cele luminoase ale fecioriei, ca un crin cu chip luminos, în mijlocul tulburării celei spinoase, ţie mă rog celei bune, dă-mi mie iertare greşelilor.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doa-mne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Îndreptător prea mare lumii tu te-ai arătat, sfinte, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta te lăudăm pe tine astăzi, mucenice de Dumnezeu înţe-lepţite, mărite Isidor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te acum, de trei ori fericite, cu lumina Duhului, binevoieşte să ne lumi-năm dimpreună cu tine, şi noi cei ce te lăudăm, strigând: Bine eşti cuvântat Doa-mne Dumnezeule în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, cât sunt de bune nevoinţele tale, prin care ai stricat înşelăciunea idolilor şi pe tiranii cei cumpliţi ai ruşinat strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată Stăpână Fecioară, tămăduieşte rănile greşelilor mele, cu untdelemnul milostivirii tale, ca să strig: Bine este cuvântat Rodul pântecelui tău, Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu vicleşuguri socotea tiranul, ca să răpească pe furiş către cugetul lui cel rău, tăria şi bună într-armarea vitejiei tale, prea fericite Isidor, iar tu, cugetătorule de Dumnezeu, strigai către Dumnezeu: Tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudati-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întru bucuria muceniciei se arăta faţa ta lină ca un soare cu chip luminos, căci junghiindu-te ca un miel fără prihană, te-ai adus lui Dumnezeu, căruia ca unui ziditor cu cântare strigai: Tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L, întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sântul Duh, Domnul.

Trupul tău înconjurându-se de Ceata îngerească, cu chip luminos se arăta celor ce-l pofteau, strălucind cu razele harului, fiind şi împodobit cu multe feluri de faceri de minuni, care dăruieşte fiecăruia vindecări din destul, şi arătat răpeşte din valuri şi din primejdii, Isidore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nu pot să te laude limbile ritorilor, o, de Dumnezeu Născătoare Marie, mireasă a lui Dumnezeu, căci din pântecele fecioresc neispitită de nuntă, ai născut pe Dum-

nezeu cel peste toate, Doamnă prea curată. Pe care tinerii bine-L cuvintează, preoţii îl laudă, popoarele îl prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte, cinstitorilor de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului şi Mântuitorului, au strigat: Tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, noroade prea înălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce S-a smerit, şi S-a sărăcit pentru bogăţia milostivirii, şi a răbdat de bunăvoie Crucea şi moartea, ca un bun pentru noi, văzându-te pe tine Isidore, de trei ori fericite, că ai răbdat vitejeşte moarte pentru Dânsul, te-a făcut împreună moştenitor împărăţiei Lui.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvoarele sângiurilor tale după lege vărsându-se pe pământ, Isidore, au roşit ţie haină în ceruri, ţesută frumos cu harul; cu care acum fiind îmbrăcat stai înaintea lui Hristos prea fericite, în cămările de Mire cele cereşti, purtătorule de cunună mucenice mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce ai îndrăzneală către Hristos, nu înceta a te ruga Isidore, să mântuiască de supărări, de valuri şi de nevoi şi de patimi pe cei ce săvârşesc după vrednicie, sfinţită pomenirea ta; şi cerând mântuire sufletelor, învredniceşte-i moştenirii, de trei ori fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca una ce ai născut pe Domnul şi Mântuitorul, învredniceşte-mă, Doamnă, să câştig izbăvire, dezlegând lanţul greşelilor mele prin rugăciunile tale Preacurată; căci toate precum voieşti le şi isprăveşti, ca una ce porţi în sânurile tale pe Împăratul tuturor, pe Cel neasemănat întru bunătate.

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Sedelna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Luptându-te împotriva şarpelui ai ridicat semn de biruinţă, mucenice Isidor, căci din Egipt ai răsărit luminător, strălucind tuturor dreapta credinţă, făcându-ţi mişcările către Cel ce a răsărit din Fecioară fiica lui Dumnezeu. Pentru care junghiindu-te, purtătorule de chinuri, te-ai făcut jertfă bine mirositoare.

Acatistul Sfântului mucenic Isidor, ostașul din Hios/Chios (Cipru) - 14 mai

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Rugăciunea Sfântului mucenic Isidor: „Mulțumesc Ție, Doamne, Iisuse Hristoase, că nu m-ai depărtat pe mine de la darul și de la mila Ta. Te laud pe Tine, Stăpâne, viața și suflarea mea, și cânt Ție, Doamne, puterea mea și luminarea minții mele, Cel ce mi-ai dat mie limbă neîncetată, ca să slăvesc măririle Tale.”

Troparul Sfântului mucenic Isidor din Hios, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Isidor, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul 1

Celui ce a răsărit din Egipt ca o stea strălucitoare, luminând tuturor dreapta credință și ridicând semne biruință luptând împotriva șarpelui, Sfântului mucenic Isi-

dor îi aducem aceste cinstiri. Iar tu, sfinte purtător de chinuri care te-ai făcut jertfă plăcută Domnului Hristos, roagă-te Lui să ne ierte căci nu ne oprim a te striga: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!***

Icosul 1

Îngerii din ceruri s-au minunat și marginile pământului s-au înspăimântat văzându-te pe tine, Sfinte Isidor, tânăr la trup dar înțelept cu mintea, care ai răsturnat mesele tâlharilor precum odinioară Mântuitorul și ai dat în vileag înșelăciunea idolească drept târguială piezătoare a sufletului, iar căpeteniile cerești te-au lăudat așa:
Bucură-te, ostaș viteaz al Cerului;
Bucură-te, câștigând izbăvirea cea dreaptă;
Bucură-te, având mare îndrăzneală la Domnul Hristos;
Bucură-te, înveșmântat cu haina harului;
Bucură-te, purtătorule de cunună a muceniciei;
Bucură-te, cel de trei ori fericit;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 2

Trăgându-te de neam din cetatea Alexandriei, erai ostaș în flota marină romană și aveai rangul de ”option”, sfinte mucenice, dar pe ascuns erai creștin cu viață plăcută înaintea lui Dumnezeu și toate zilele ți le petreceai în post și înfrânare, fugind de deșertăciunile lumii și rugându-te: ***Aliluia!***

Icosul 2

Venind la împărăție Decie a dat poruncă să se numere și să se scrie toți ostașii, iar tu pentru vitejia ta ai fost înscris în ceata lui Numerian în insula Hios. Apoi a venit altă poruncă de la împărat ca toți cei ce cinstesc pe Hristos să se închine zeilor păgânești, iar cei care nu vor, să fie dați morții.
Bucură-te, că un sutaș pe nume Iulie te-a pârât;
Bucură-te, că el i-a spus lui Numerie că ești creștin;
Bucură-te, că taina ta a fost dată în vileag;
Bucură-te, că Dumnezeu așa rânduise;
Bucură-te, că astfel începea urcușul tău pe Golgota;
Bucură-te, că ai primit cu bucurie Crucea;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 3

Fiind dus de îndată în fața voievodului, ai mărturisit că I te închini doar lui Hristos, făcând de rușine zeii cei surzi, orbi și nesimțitori și lăudându-L pe Dumnezeul cel adevărat: ***Aliluia!***

Icosul 3

Crezând cu tărie în vorba Domnului: ”Cel ce crede în Mine de va și muri, va fi viu”, nu te-ai lăsat amăgit de cuvintele înșelătoare ale păgânului și l-ai înfruntat prin cuvinte de har, căci însuși Hristos stătea lângă tine.
Bucură-te, că ai fost bătut fără milă;
Bucură-te, că ai răbdat durerea de bunăvoie;
Bucură-te, că aveai fața ca un soare luminos;
Bucură-te, că lăudai bunătatea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că primeai chinurile ca pe o tămâiere aleasă;
Bucură-te, rușinând tiranii cei cumpliți;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 4

Pe când stăteai aruncat în închisoare, tatăl tău a mers la Hios pentru a te face să renunți la Hristos, Sfinte Isidor, reușind să îl convingă pe Numerie să te ia în custodie promițând că te va răzgândi, căci el nu Îl cunoștea pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Ai rămas însă neclintit în credința ta, sfinte, ba chiar i-ai vorbit tatălui tău despre iubirea lui Dumnezeu, despre pătimirile Domnului Hristos și despre Învierea cea de-a treia zi.
Bucură-te, că el nu a primit învățătura ta;
Bucură-te, că s-a dus furios la voievod;
Bucură-te, că te-a dat din nou pe mâna lui;
Bucură-te, că i-a cerut să te ucidă imediat;
Bucură-te, că inima lui de tată era împietrită;
Bucură-te, că pe tine te veghea Tatăl din Ceruri;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 5

Ighemonul te-a scos din nou la chinuri, sfinte mucenice, te-a biciuit și te-a târât pe stânci și după fiecare chin te îndemna să te închini zeilor dar ai rămas neclintit și îngerii s-au bucurat: ***Aliluia!***

Icosul 5

Îți mărturiseai credința în Hristos cu glas tare și oricât de grele erau chinurile glasul tău nu slăbea în propovăduirea adevărului, sfinte ostaș al lui Dumnezeu, și noi cu voci pline de laude te chemăm:

Bucură-te, că neîncetat ai grăit numele Mântuitorului;
Bucură-te, că ighemonul a poruncit a ți se tăia limba;
Bucură-te, că prin harul lui Dumnezeu vorbeai în continuare cele sfinte;
Bucură-te, că păgânul a căzut la pământ de spaimă;
Bucură-te, că el și-a pierdut glasul desăvârșit;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 6

Cel ce este Cuvântul întrupat, Hristos adevăratul Dumnezeu ți-a dat puterea de a glăsui fără limbă, Sfinte Isidor, făcându-i pe cei din jur părtași dumnezeirii mucenicilor, a celor care Îl slăvesc și care Îi aduc cinstiri lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

Plin de furia demonilor, Numerie păgânul cel nemilos a poruncit atunci a se tăia sfântul tău cap cu sabia și pentru că nu mai putea vorbi a dat osânda scrisă pentru a fi adusă la îndeplinire de îndată.

Bucură-te, că ai primit dezlegarea suferințelor;
Bucură-te, că hârtia aceea ți-a fost avânt spre zborul spre Cer;
Bucură-te, că te-ai lipit cu sufletul doar de Tatăl Dumnezeu;
Bucură-te, că ai văzut mai dinainte slava cea veșnică;
Bucură-te, că te-ai împotrivit păcatului până la sânge;
Bucură-te, urmând patimilor Stăpânului Hristos;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 7

Ai mers bucuros spre tăiere ca un mielușel fără prihană, și căutând spre cer ai grăit: „Sfinte Stăpâne, mulțumesc Ție că mă primești pe mine acum, cu bunăvoirea Ta, întru locașurile Tale și în locurile cele de odihnă”: ***Aliluia!***

Icosul 7

Domnul Iisus Hristos care pentru noi și-a plecat sfântul Său cap pe Cruce, a primit viața ta ca pecete a jertfei de iubire care te unea cu El, iar noi ne rugăm așa:

Bucură-te, că sfântul tău trup a fost aruncat într-o fântână;
Bucură-te, că Sfântul Amonie cu Sfânta Miropi l-au scos de acolo;

Bucură-te, că au făcut slujbă de îngropăciune cu toată cinstea;
Bucură-te, că cei doi ostași care păzeau fântâna se primejduiau să moară;
Bucură-te, că ighemonul i-a osândit pentru că sfintele tale moaște au fost furate;
Bucură-te, că tu priveai toate din lăcașurile Raiului;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 8

Auzind că cei doi ostași vor suferi nevinovați pentru fapta ei cea bună, Sfânta Miropi s-a dus la Numerie și i-a spus că ea furase trupul tău și că îl îngropase, sfinte mucenic, dar nu a vrut să le spună unde, iar pentru aceasta a primit biciuire, apoi fiind aruncată în închisoare plină de răni se ruga lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Mântuitorul însă nu a lăsat-o pe Sfânta Miropi fără mângâiere, și la miezul nopții o lumină cerească a luminat închisoarea și mulți îngeri au apărut împreună cu tine, Sfinte Isidor, care i-ai spus: "Pacea să fie cu tine, Miropi. Dumnezeu a auzit rugăciunea voastră și, curând, veți fi cu noi și veți primi cununa pregătită vouă".
Bucură-te, sfinte, că ești făcător de minuni;
Bucură-te, vestind primirea moștenirii cuvenite celor ostenitori pentru Hristos;
Bucură-te, că dăruiești averea cea mai de preț;
Bucură-te, că Sfânta Miropi s-a bucurat la vederea ta;
Bucură-te, că pe loc și-a dat sufletul lui Dumnezeu;
Bucură-te, că un miros dulce ieșea din trupul ei;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 9

Unul dintre gardieni, văzând toate acestea și ajungând și la el mirosul de mireasmă cerească a spus unui preot despre arătare iar acesta, încredințându-l că toate cele ce i s-au arătat sunt de la adevăratul Dumnezeu, gardianul a crezut în El și s-a botezat: ***Aliluia!***

Icosul 9

Curând după aceea și gardianul a suferit mucenicia și Cerul l-a primit ca sfânt. Îi aducem și lui cinstiri deși nu îl cunoaștem cu numele, ca tuturor Sfinților care au murit pentru mărturisirea Sfântului nume al Domnului Hristos, la fel ca și Sfântul mucenic Amonie.
Bucură-te, Sfinte Isidor, deschizător de drumuri de sfinți;
Bucură-te, minunat ostaș al mării;

Bucură-te, ocrotitorul marinarilor și al celor ce călătoresc pe mare;
Bucură-te, că insula Hios are mare evlavie la tine;
Bucură-te, protectorul agricultorilor;
Bucură-te, apărătorul celor dezmoșteniți din viclenia diavolului;
Bucură-te, că îndrepți ceea ce a fost strâmbat de demoni;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 10
În fântâna în care ai fost aruncat izvorâște o apă curată, Ssfinte mucenic, iar cei care beau din această fântână sunt vindecați, mulțumindu-I lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10
Lângă fântână credincioșii au ridicat o biserică unde au pus sfintele tale moaște, iar preotul slujitor spune că de nenumărate ori a văzut o lumină cerească asemănătoare cu o lumânare arzând deasupra fântânii, ca semn al binecuvântării pe care o aduci celor care ți se roagă așa:
Bucură-te, izvor curat de izbăvire;
Bucură-te, alungând demonii;
Bucură-te, tămăduind boli trupești și sufletești;
Bucură-te, cel ce liniștești febra;
Bucură-te, aducând lumina cerească la noi;
Bucură-te, cel ce binecuvintezi fântânile;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 11
O altă mare minune se petrece în insula Hios cu pomii de fistic, Sfinte Isidor, căci locul unde ai fost martirizat se află într-o livadă de fistic, iar semințele acestora varsă și în zilele noastre lacrimi parfumate, ca semn al slavei dumnezeiești de care te-ai învrednicit în Ceruri: ***Aliluia!***

Icosul 11
Acest soi de fistic este un rod important al insulei Hios și poate fi cules doar în aproprierea acestei livezi, acolo unde ți-ai vărsat tu sângele pentru ca noi să ne putem ruga așa:
Bucură-te, cel ce aduci îmbelșugare;
Bucură-te, sporind bunăstarea;
Bucură-te, dezlegând vrăjile și blestemele;
Bucură-te, scoțând la iveală adevărul;

Bucură-te, că prin tine cei lipsiți primesc ce e al lor;
Bucură-te, că ești flacără arzătoare a Bisericii;
Bucură-te, stea luminată pe bolta credinței;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 12
Ne închinăm şi noi jertfei tale, Sfinte Isidor, oștean în flota marină omenească și soldat în oastea Domnului Hristos, şi te rugăm să mijlocești la tronul Sfintei Treimi şi pentru noi: ***Aliluia!***

Icosul 12
Așa cum tu ai moștenit Împărăția Cerurilor, te chemăm să ne ajuți și pe noi să moștenim ce este al nostru de drept aici în viața asta vremelnică și te lăudăm:
Bucură-te, că ai făcut Cuvântul locuitor în tine;
Bucură-te, că ai avut credința ca avuție nerăpită;
Bucură-te, că te-ai făcut purtător de biruință;
Bucură-te, că ești împreună-moștenitor al Împărăției lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel cu dragoste deplină pentru Hristos;
Bucură-te, cel ce strici și acum înșelăciunile demonilor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 13 (de 3 ori)
Sfinte mucenice Isidor, cel mult iubit de Domnul Hristos, te rugăm să ne dezlegi din toate legăturile ce sunt puse asupra noastră și asupra celor ale noastre, ca să ne putem desfăta de moștenirea pământească și cerească, strigând neîncetat Dumnezeului celui Milostiv: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi:

Icosul 1
Îngerii din ceruri s-au minunat și marginile pământului s-au înspăimântat văzându-te pe tine, Sfinte Isidor, tânăr la trup dar înțelept cu mintea, care ai răsturnat mesele tâlharilor precum odinioară Mântuitorul și ai dat în vileag înșelăciunea idolească drept târguială piezătoare a sufletului, iar căpeteniile cerești te-au lăudat așa:
Bucură-te, ostaș viteaz al Cerului;
Bucură-te, câștigând izbăvirea cea dreaptă;
Bucură-te, având mare îndrăzneală la Domnul Hristos;
Bucură-te, înveșmântat cu haina harului;

Bucură-te, purtătorule de cunună a muceniciei;
Bucură-te, cel de trei ori fericit;
Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!

Condacul 1

Celui ce a răsărit din Egipt ca o stea strălucitoare, luminând tuturor dreapta credință și ridicând semne biruință luptând împotriva șarpelui, Sfântului mucenic Isidor îi aducem aceste cinstiri. Iar tu, sfinte purtător de chinuri care te-ai făcut jertfă plăcută Domnului Hristos, roagă-te Lui să ne ierte căci nu ne oprim a te striga: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Isidor, învrednicindu-ne de dreapta avuție pământească și de moștenirea Împărăției lui Dumnezeu!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

Sfinte Isidor, mucenic al Domnului Hristos, ți-ai trăit viața cu sabia și cu sulița în mână, iar după moarte ai primit loc în ceata de Arhangheli luptători ai lui Dumnezeu, pentru a aduce dreptatea acolo unde nedreptatea abundă, pentru a tămădui acolo unde boala aduce deznădejde, pentru a scoate demonii din creștinii care cu lacrimi se roagă pentru eliberare.

Te rugăm să ne aduci izbândă în războiul duhovnicesc, să ne aperi și să ne fii ocrotitor, ca să ne putem desfăta de cele ce Dumnezeu le-a rânduit pentru noi pe pământ, iar la sfârșitul vieții stai cu sabia și ne păzește de ispitele vămilor ca trecând netulburați prin ele să primim moștenirea veșnică a bunătăților Cerești, acolo unde să cântăm slavă Sfintei Treimi în vecii vecilor. Amin.

Rostim, apoi Rugăciunea: *Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.*

Şi apoi se face Otpustul: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului mucenic Isidor din Hios şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2022/12/05/acatistul-sfantului-mucenic-isidor-ostasul-din-hios-chios-cipru-14-mai/

https://salutis8.wordpress.com/2023/05/12/acatistul-sfantului-mucenic-isidor-ostasul-din-hios-cipru/

Imnografie

Condacul Sfântului mucenic Isidor din Hios: Îndreptător prea mare lumii tu te-ai arătat, sfinte, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta te lăudăm pe tine astăzi, mucenice de Dumnezeu înţelepţite, mărite Isidor.

Troparul Sfântului mucenic Isidor din Hios: Mucenicul Tău, Doamne, Isidor, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru.; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

(Video) Troparul Sfântului mucenic Isidor din Hios - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-mucenic-isidor-din-hios-tropar

Troparul Sfântului mucenic Isidor din Hios (în limba greacă):
https://doxologia.ro/video/slujbe/alte-slujbe/troparul-sfantului-mucenic-isidor-din-hios-limba-greaca

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Isidor, din insula Hiului

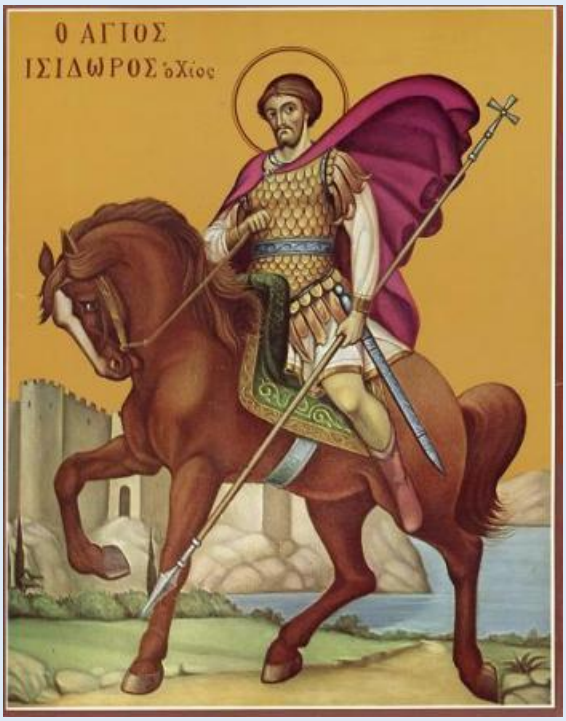

Cuvant Ortodox - Sfântul mucenic Isidor, din insula Hiului - 14 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=ZSQZlK76eEQ&list=PLQe0QKKQ08KEng0QrTrjJeAZQUdqjtZwp&index=34

***

În anul dintâi al împărăţiei lui Decie, a ieşit poruncă împărătească, în toate părţile stăpânirii Romei, ca să se scrie, să se numere ostaşii şi să se rânduiască cetele. Şi au mers corăbiile unui voievod, Numerian, la ostrovul (insula) Hiului, în care erau adunaţi cei înscrişi la oaste.

În acea vreme era în ostrovul acela, Sfântul Isidor, cu neamul din Alexandria. Cu trupul era tare şi viteaz, iar cu credinţa creştin, având viaţă plăcută înaintea lui Dumnezeu. Toate zilele sale şi le petrecuse în post şi în înfrânare, iar în lucrurile cele bune umbla cu întreagă înţelepciune. De deşertăciunile şi desfătările lumii acesteia se ferea şi fugea de necurăţiile păgâneşti. Acesta, pentru vitejia sa, s-a scris în oaste şi s-a rânduit în ceata lui Numerian.

După aceea a ieşit altă poruncă de la împărat, ca toţi cei ce cinstesc pe Hristos să se închine zeilor păgâneşti; iar cei ce nu vor să se închine să fie siliţi cu munci. Mai

ales dacă cineva s-ar afla între ostaşi, crezând întru Hristos, acela să fie silit în tot chipul la închinăciune idolească şi la jertfe, rânduite după obiceiul vechi al Romei.

Atunci un ostaş oarecare, cu numele Iulie, apropiindu-se de voievodul Numerian, i-a spus că fericitul Isidor este creştin. Deci, voievodul îndată a poruncit să prindă pe sfântul şi să-l pună înaintea nedreptei sale judecăţi. Prinzându-l şi aducându-l, l-a întrebat: "Cum te numeşti?"

Răspuns-a sfântul: "Mă numesc Isidor".

Zis-a voievodul: "Oare tu nu voieşti să te supui împăratului Decie şi să aduci jertfe zeilor?"

Răspuns-a Sfântul Isidor: "Şi cine sunt zeii voştri, ca eu, fiind creştin, să le aduc jertfă? Oare nu sunt idoli surzi şi orbi, neavând nici o simţire?"

Zis-a voievodul: "O, ce rea şi necurată hulire! Cu adevărat omul acesta este vrednic de mari munci şi pedepse".

Grăit-a sfântul: "Vrednic sunt ca pentru Dumnezeul meu să pătimesc tot felul de munci şi să sufăr moarte, ca Stăpânul meu să mă învrednicească cetei sfinţilor mucenici, care au murit mai înainte de mine pentru numele Lui cel sfânt. Şi ştiu că cei ce cred şi nădăjduiesc în Hristos nu mor niciodată, pentru că aşa a zis Domnul nostru: Cel ce crede în Mine de va şi muri, viu va fi. "

Numerian a zis: "Vei jertfi idolilor ca să fii viu, sau nu?"

Răspuns-a sfântul: "Chiar de vei ucide trupul meu, dar peste suflet nu vei putea stăpâni; însă, de acum, munceşte-mă precum voieşti, pentru că am pe adevăratul şi viul Dumnezeu, pe Iisus Hristos, Care acum petrece în mine şi va fi tot cu mine şi după moartea mea; iar eu sunt şi voi fi în El, neîncetând a mărturisi prea sfânt numele Lui, până ce sufletul este în trupul meu".

Zis-a voievodul: "Măcar odată jertfeşte legii împărăteşti şi după aceea vei face ce pofteşti.

Răspuns-a sfântul: "Păgânule, nu mă vei putea amăgi pe mine cu meşteşugul tău, pentru că cel ce s-a lepădat odată de Domnul său, mai poate să se numească credincios? Adică, dacă cineva este necredincios în puţin, apoi este necredincios

şi în mult; iar mie să nu-mi fie în gând a face ceva necredincios şi neplăcut Domnului meu".

Zis-a voievodul: "Isidore, eu te sfătuiesc de bine, ascultă sfatul meu; iar de nu vei asculta, voi pune cumplite munci pe tine, până ce vei mărturisi mărirea zeilor noştri".

Atunci Numerian a poruncit la patru ostaşi, ca să-l dezbrace şi să-l bată cu vine de bou fără milă.

Fiind sfântul bătut, îi ziceau cei ce stăteau împrejurul lui: "Isidore, supune-te voii împărăteşti, mai înainte până a nu muri în munci".

Sfântul a răspuns lor: "Eu mă supun voii şi poruncii Domnului meu, Împăratul Cel ceresc şi veşnic; pe Acela Îl mărturisesc, Îl cinstesc şi nu-L voi lăsa, nici nu mă voi lepăda de El, ca şi eu să nu fiu lepădat de El în ziua Judecăţii!"

După acea bătaie, muncitorul îl amăgea pe sfânt cu momeli şi îl înfricoşa cu îngroziri, vrând să-l plece la a sa păgânătate; dar nimic n-a sporit, ci auzea de la dânsul numai dosădiri şi ocări pentru el şi zeul său. Deci, umplându-se de mânie, a zis: "Eu voi porunci, ca să taie limba ta cea necurată".

Răspuns-a sfântul: "Chiar şi limba mea de o vei tăia, tot nu vei lua din gura mea mărturisirea numelui lui Iisus Hristos".

Şi îndată i-au tăiat limba mucenicului după porunca muncitorului; însă, sfântul, şi după tăierea limbii vorbea bine, slăvind pe Hristos, adevăratul Dumnezeu.

Voievodul, cuprinzându-se de spaimă, a căzut la pământ şi şi-a pierdut limba sa şi a rămas mut; încât după ce l-a ridicat de la pământ nu putea să vorbească nimic, fără numai prin semne spunea şi, cerând hârtie, a scris pe dânsa aceste cuvinte: "Pe Isidor cel ce nu voieşte să se supună poruncii împărăteşti, poruncesc să-i taie capul cu sabia".

Aceasta citindu-se, sfântul mucenic a strigat cu bucurie, zicând: "Mulţumesc Ţie, Doamne Iisuse Hristoase, că nu m-ai depărtat pe mine de la dar şi de la mila Ta. Te laud pe Tine, Stăpâne, viaţa şi suflarea mea, şi cânt Ţie, Doamne, puterea mea şi luminarea minţii mele, Cel ce mi-ai dat mie limbă neîncetată, ca să slăvesc măririle Tale".

După acestea călăul, luând pe mucenic, l-a dus la tăiere. Şi mergea Sfântul Isidor bucurându-se, mergând înainte la junghierea sa, ca un mieluşel fără de prihană. Deci, căutând spre cer cu luminoasă faţă şi cu ochii veseli, grăia: ***"Sfinte Stăpâne, mulţumesc Ţie că mă primeşti pe mine acum, cu bunăvoirea Ta, întru locaşurile Tale şi în locurile cele de odihnă".***

Sosind la locul la care era să se săvârşească, a cerut vreme spre rugăciune şi, rugându-se, şi-a plecat sub sabie cinstitul lui cap. Astfel s-a tăiat pentru Hristos, care Şi-a plecat pe Cruce Sfântul Său cap, pentru noi.

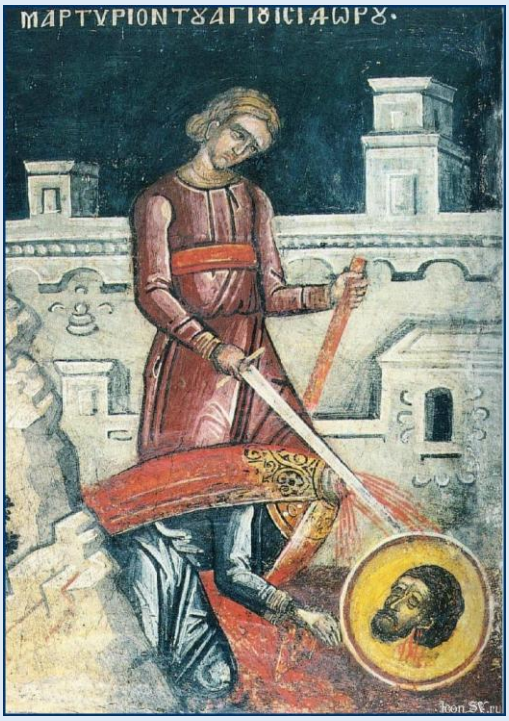

După tăierea capului Sfântul mucenic Isidor, cinstitul lui trup a fost aruncat spre mâncarea câinilor şi fiarelor.

Dar un oarecare Amonie, prieten al lui şi creştin tăinuit, a luat sfântul lui trup şi, săpând în taină un mormânt împreună cu ceilalţi fraţi credincioşi, l-au pus în pământ, ca pe o vistierie de mare preţ.

Apoi singur s-a făcut următor nevoinţei celei pătimitoare. Pentru că, plecând Amonie cu corabia spre Elespont în Cizic, s-a încununat cu cununa mucenicească.

Apoi moaştele cele cinstite ale Sfântului Isidor, venind din Efes oarecare drept credincioasă femeie, anume Mironia, le-a scos din pământ şi le-a uns cu miresme

de mult preţ şi, înfăşându-le cu pânza curată, le-a pus la un loc cinstit, deasupra cărora, după încetarea prigoanei, a zidit o biserică în numele lui, iar bolnavii luau tămăduiri de la cinstitele lui moaşte, întru slava lui Hristos Dumnezeul nostru, cel slăvit împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh. Amin.

The remains of the early Christian Basilica of Saint Isidore

The tomb of Saint Isidore, where Saint Myrope was also buried, in Chios

Sursa:
http://www.omhksea.org/2013/05/saints-isidore-and-myrope-the-great-martyrs-of-chios-may-14/

Sfântul mucenic Isidor din Hios - drumul spre sfințenie

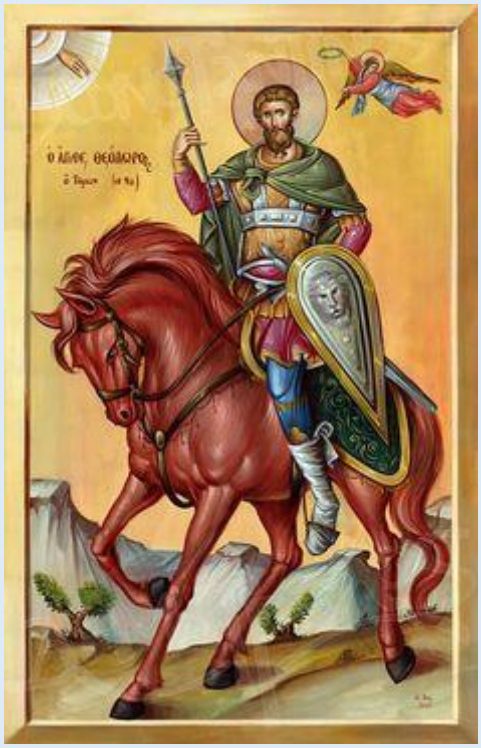

Rugându-se Domnului în taină, Sfântul Isidor a fost pârât de un sutaș păgân și a fost dus la judecată. Întrucât nu a vrut să se lepede de Hristos, i-a fost tăiat capul cu sabia.

***

Născut în secolul al III-lea, pe vremea împăratului Deciu, în cetatea Alexandriei, Sfântul Isidor era înscris în oastea împărăției. Creștin și cu viață plăcută Domnului, își păzea fecioria, petrecând în rugăciune și fapte bune.

Mutându-se în insula Hios cu oastea, a fost pârât de un sutaș păgân că se roagă în taină lui Hristos. Chemat la judecată de Numerian, Sfântul Isidor nu a vrut să se lepede de Hristos, așa că i-a fost tăiat capul, primind cununa muceniciei.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Isidor

În această lună (mai), în ziua a paisprezecea, pomenirea Sfântului mucenic Isidor.

Acest sfânt a trăit în zilele împăratului Deciu, trăgându-se de neam din cetatea Alexandriei. Şi mergând cu oastea, avea rangul ce se numea option, şi pogorându-se în insula Hios cu flota oastei, peste care era căpetenie Numerie, a fost pârât de sutaşul Iulie, că crede în Hristos şi nu dă cinste zeilor.

Iar Sfântul Isidor a mărturisit pe faţă pe Hristos, şi văzând Numerie neîntoarcerea gândului lui, a poruncit de i s-a tăiat capul, şi aşa a luat cununa muceniciei.

Sinaxar - Sfântul mucenic Isidor din Hios - 14 mai

Sfântul Isidor a fost un martir foarte cunoscut și iubit în toate țările din jurul Mediteranei ca mare ocrotitor al marinarilor. Țara sa de origine era Egiptul.

În timpul împăratului Deciu, Isidor a intrat în serviciul militar imperial marin sub ordinele comandantului flotei Numeriu.

Pentru seriozitatea și cumințenia sa a stârnit invidia unui centurion Luciu care cunoștea faptul că Isidor este creștin. Acest Luciu l-a denunțat lui Numeriu. Arestat și adus în fața tribunalului, Sfântul Isidor a mărturisit deschis convingerile sale creștine.

Mâniat de curajul afirmațiilor lui Isidor, Numeriu a poruncit să i se taie limba iar apoi să fie decapitat. A fost apoi aruncat într-un puț.

Trupul său a fost luat și îngropat cu mare cinste de către unul dintre prietenii lui Isidor numit Ammoniu. Aici au fost descoperite de către o creștină originară din Efes numită Myrope.

La mormântul său, pentru mijlocirile Sfântului Isidor s-au lucrat nenumărate tămăduiri.

Câteva sute de ani mai târziu, Sfântul Grigorie de Tours atestă faptul că la mormântul Sfântului Isidor se putea admira o foarte impunătoare biserică, inclusiv puțul unde trupul sfântului fusese aruncat după decapitare.

De asemenea, tot despre Isidor mai aflăm din viața Sfântului Marcian, preot și iconom al Bisericii Sfintei Sofia, faptul că parte din moaștele Sfântului Isidor i-au fost dăruite, iar Marcian, la sfârșitul celui de-al cincilea secol le-a depus într-o capelă construită lângă biserica constantinopolitană a Sfintei Irina.

De asemenea, cu prilejul cruciadelor, parte din moaștele Sfântului Isidor ajung și la Veneția unde sunt depuse în catedrala San Marco.

Cinstea de care s-a bucurat acest sfânt este uimitoare. Evlavia credincioșilor pentru sfânt în țările care înconjoară Marea Mediterană a fost dintotdeauna deosebită. Pentru că Isidor însuși a fost marinar, el a fost ales ocrotitor al marinarilor și al celor care călătoresc pe Mediterana.

Mare făcător de minuni ca unul ce a aflat har și îndrăzneală către Hristos Dumnezeu, Sfântul Isidor s-a aflat întotdeauna în ajutorul celor ce se aflau în nevoi și necazuri pe mare, dar și în general tuturor care se confruntă cu greutăți în călătoria pe așa numita mare a Vieții.

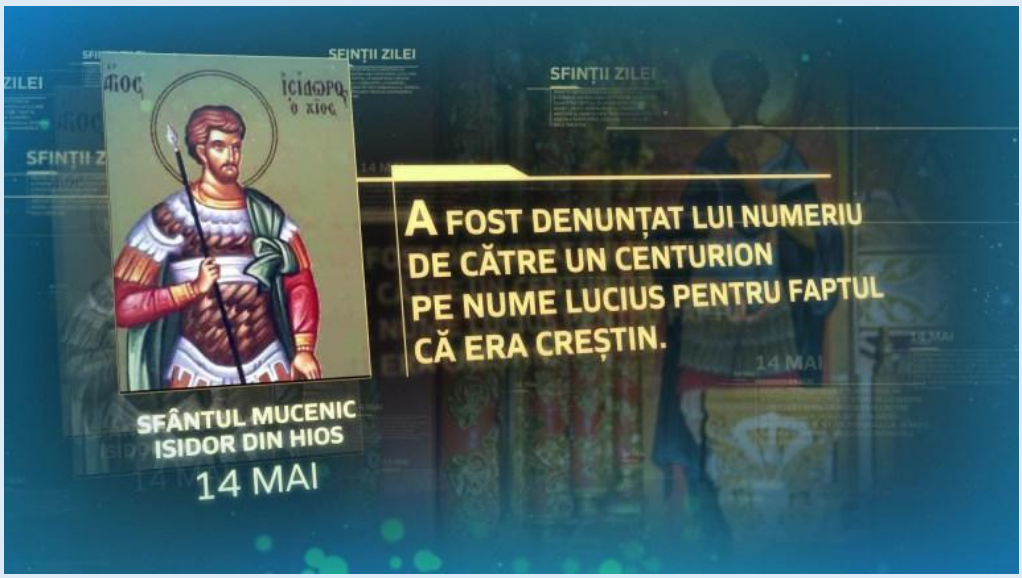

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mucenic Isidor din Hios

Icon of Sts. Isidore of Chios and Therapon, both celebrated on may 14th

Sfântul Isidor († 251) a trăit pe vremea împăratului Deciu, fiind de neam din cetatea Alexandriei. Înscris în oastea împărăţiei, având rangul ce se numea „option", Sfântul Isidor se afla cu partea sa de oaste în Alexandria, sub ocârmuirea lui Numerian, un duşman de moarte al creştinilor.

Sfântul Isidor era creştin de multă vreme, tare şi viteaz cu trupul, şi avea o viaţă plăcută lui Dumnezeu, pentru că îşi ducea zilele în feciorie, rugăciune şi fapte bune.

Din poruncă împărătească, oastea de sub ascultarea lui Numerian a trebuit să plece din Alexandria şi să se mute în insula Hios. Împreună cu oastea a mers în acea insulă şi fericitul Isidor.

Într-una din zile, un sutaş cu numele Iuliu, păgân la suflet şi pizmaş, l-a pârât pe drept credinciosul Isidor că este creştin şi că în taină, se roagă lui Hristos.

Atunci, a fost chemat la judecată de Numerian şi pentru că nu a vrut să se lepede de Hristos, i s-a tăiat capul, primind astfel cununa muceniciei.

Andrei Pau - Calendar orthodox - Sfântul mucenic Isidor din Hios. Sfântul mucenic Terapont

Împăratul Deciu (249-251) a vrut ca din primul an al domniei lui să-şi organizeze întreaga armată. În acest sens a trimis în insula Kios din Marea Egee pe tribunul Numerian cu porunca de a încorpora pe toţi tinerii înscrişi în armată. Între ei a fost şi Sfântul mucenic Isidor.

Sfântul Isidor trăia în rugăciune, post şi înfrânare. După un timp a venit poruncă de la împăratul Deciu ca orice creştin s-ar afla în rândurile soldaţilor trebuie să jertfească idolilor.

Isidor a fost pârât că este creştin şi a fost chemat la judecată în faţa lui Numerian.

Fiind îndemnat să jertfească, Isidor a refuzat să facă acest lucru şi de aceea a fost supus supliciilor primind în cele din urmă moarte martirică.

Trupul mucenicului Isidor a fost luat pe ascuns de prietenul său Antonie şi îngropat la marginea oraşului.

Credincioasa Mironia, o creştină bogată din Efes, l-a mutat într-un loc deosebit. După încetarea persecuţiei lui Deciu, aceasta a construit o biserică chiar peste moaştele mucenicului, în amintirea şi în numele lui.

Sfântul mucenic Terapont, episcopul Ciprului (sec. VIII)

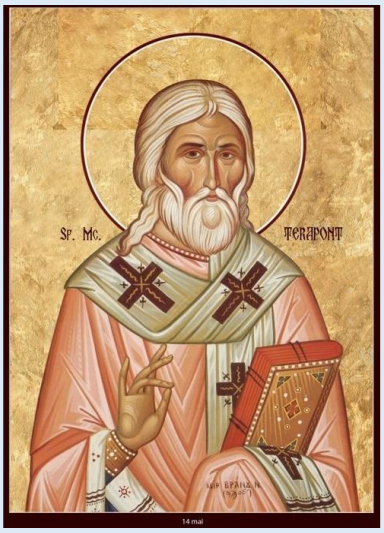

Sfântul mucenic Terapont a fost episcop în insula Cipru (Marea Mediterană). Moaștele sale, izvorâtoare de mir, au fost aduse la Constantinopol în timpul împăratului Nichifor (802-811), când arabii atacau insula.

Datorită numeroaselor minuni care se săvârșeau lângă racla cu cinstitele sale moaște, s-a construit o biserică în numele Sfântului mucenic Terapont.

Proloage - Pomenirea Sfântului mucenic Isidor († 251)

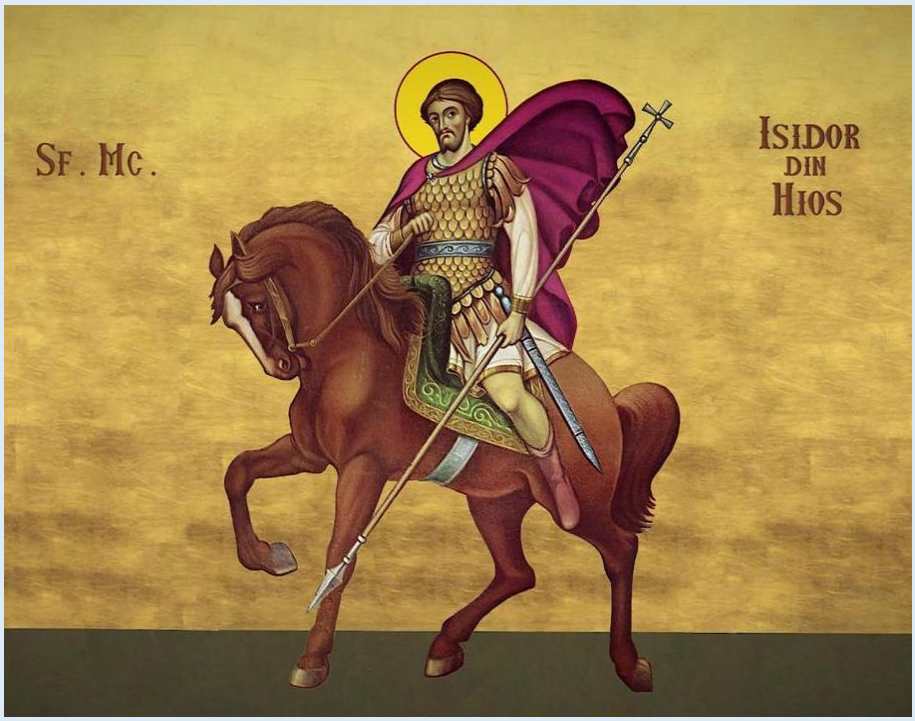

Luna mai în 14 zile: pomenirea Sfântului mucenic Isidor († 251)

Acest Sfânt, a trăit în zilele împăratului Decius (250-253), trăgându-se, cu neamul, din cetatea Alexandriei. Înscris în oastea împărăţiei, în care avea şi o oarecare dregătorie ostăşească, ce se numea option, Sfântul Isidor se afla, cu partea lui de oaste, în Alexandria, sub cârmuirea lui Numerian, un duşman de moarte al creştinilor.

Şi era Sfântul Isidor creştin, de multă vreme, tare şi viteaz cu trupul şi având viaţa plăcută lui Dumnezeu, că îşi petrecea zilele în feciorie, în rugăciune şi în fapte bune, ferindu-se de deşertăciunile lumeşti şi de necurăţiile păgâneşti, dar fără a mărturisi pe faţă credinţa sa, de frica prigonirilor.

Din porunca împărătească, oastea de sub ascultarea lui Numerian, a trebuit să plece din Alexandria şi să se mute în insula Hios. Mulţime de corăbii au umplut marea şi toată oastea s-a urcat într-însele, apoi, întinzând pânzele în vînt, au pornit pe valuri, spre locul rânduit. Şi, împreună cu, oastea, a mers în insulă şi fericitul Isidor.

Dar, un sutaş, cu numele Iuliu, păgân la suflet şi pizmaş, l-a pârât pe drept credinciosul Isidor la conducătorul Numerian, că este creştin, şi, că în taină, se roagă lui Hristos şi nu dă nici o cinstire zeilor Romei.

Deci, îndată, sfântul a fost chemat la judecată, înaintea lui Numerian. Şi, neascultând de porunca acestuia, de a jertfi zeilor, fericitul Isidor a mărturisit, pe faţă şi cu îndrăzneală, pe Hristos spunând căpeteniei că nimic şi nimeni nu-l va despărţi pe el de Hristos şi de credinţa lui în El. Auzind asemenea cuvinte de neîntoarcere a gândului, Numerian a poruncit să i se taie capul. Şi aşa a luat cununa muceniciei.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfântului mucenic Isidor

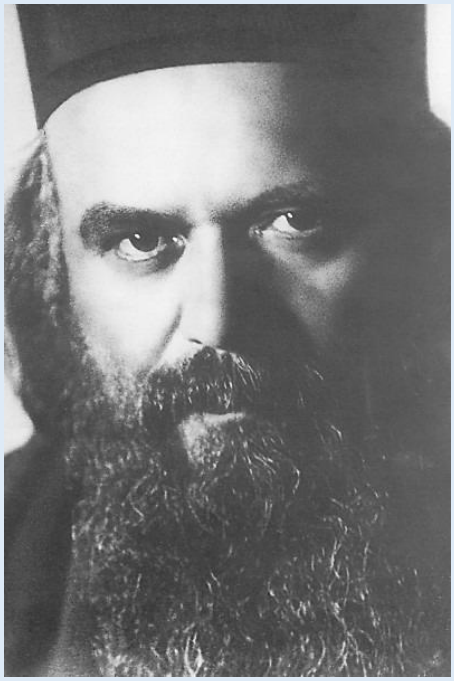

În timpul domniei lui Decius, acest Isidor a fost luat cu sila, din insula Chios, în armatele împăratului.

Isidor se lipise încă din copilărie de credinţa creştină şi îşi petrecuse întreaga viaţă în postiri, rugăciuni şi fapte bune. Dar în armată aflându-se şi declarându-se el creştin, comandantul 1-a înşfăcat, i-a cerut explicaţii şi i-a poruncit să se lepede de Hristos şi să aducă jertfe idolilor.

Sfântul atunci a zis: „Chiar şi dacă îmi vei ucide trupul, dar asupra sufletului meu nu ai nici o putere. Cu mine este Adevăratul Dumnezeu cel Viu, Iisus Hristos, carele întru mine trăieşte acum şi după moartea mea. El este cu mine, iar eu întru Dânsul şi cu Dânsul rămân şi nu voi înceta nicicând să mărturisesc Sfânt numele Lui atâta vreme cât voi avea în mine suflare de viaţă."

Mai întâi comandantul a poruncit ca Isidor să fie biciuit cu vine de bou, iar după aceea a pus să i se taie limba. Dar chiar fără limbă, Isidor prin Duhul lui Dumnezeu, grăia limpede şi mărturisea numele lui Hristos.

Între timp a căzut pedeapsa lui Dumnezeu şi asupra comandantului, care deodată a amuţit cu desăvârşire. La sfârşit, comandantul cel mut a făcut semn ca lui Isidor să i se taie capul.

Isidor s-a bucurat auzind osânda. Lăudând pe Dumnezeu, el a urcat eşafodul pe care i s-a tăiat capul la anul 251.

Însoţitorul lui, Ammuna, i-a îngropat trupul cu cinste, apoi s-a încununat şi el cu cununa muceniciei.

Minunea arborilor care „plâng” pentru uciderea Sfântului mucenic Isidor

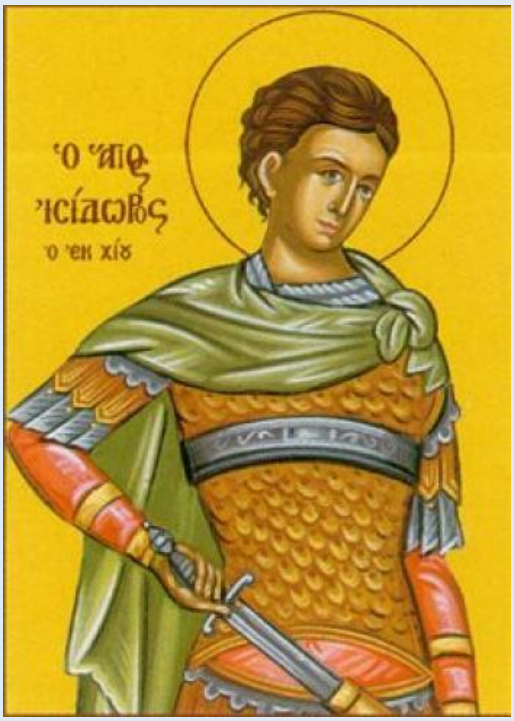

Acești arbori de mastic, când au asistat la moartea martirică a Sfântului Isidor, „s-au întristat” mult și au început să „plângă cu lacrimi” din cunoscuta rășină de mastic. De atunci, evlavioșii locuitori ai insulei Hios l-au recunoscut ca patron spiritual al lor pe Sfântul mucenic Isidor.

***

Sfântul mucenic Isidor este patronul spiritual al înmiresmatei insule Hios și patronul agricultorilor ei, care cultivă arborele de mastic.

Acest sfânt este foarte popular printre creștinii din toată lumea și, prin urmare, sunt mulți care poartă cinstitul lui nume ca nume de botez (Isidor, Sideris, Isidora, Sidiroula).

În Sinaxarul ortodox se menționează următoarele despre Sfântul Isidor:

Sfântul Isidor a trăit și a fost martirizat în timpul împăratului roman Decius (201-251 d.Hr.). El provenea din Alexandria, Egipt și era marinar în flota de război. Când flota a ancorat în insula Hios, comandantul acesteia, care era închinător la idoli, a fost informat că Isidor este creștin și, mâniindu-se, i-a poruncit să renunțe

la credința lui și să jertfească idolilor. Însă rămânând Isidor credincios lui Hristos, comandantul a poruncit să fie aspru torturat, iar în final i s-a tăiat capul.

Tradiția din insula Hios ne spune că îngrozitoarea tortură și decapitarea s-au petrecut într-o livadă de arbori de mastic.

Ne mai spune, de asemenea, că acești arbori de mastic când au asistat la moartea martirică a Sfântului Isidor „s-au întristat" mult și au început să „plângă cu lacrimi" din cunoscuta rășină de mastic.

The mastic trees of Chios, which shed tears at St. Isidore's martyrdom

De atunci, evlavioșii locuitori ai insulei Hios l-au recunoscut ca patron spiritual al lor pe Sfântul mucenic Isidor și au început să considere copacul de mastic și rășina acestuia drept daruri de mult preț ale insulei lor.

Biserica Ortodoxă a rânduit prăznuirea Sfântului mucenic Isidor în ziua de 14 mai.

Traducere și adaptare: Alexandra Cojocaru
Sursa: fos-kastoria.blogspot.ro

Wikipedia - Isidor de Chios

Byzantine Pilgrim Stamp of Saint Isidore (6th Century)

Isidor de Chios (n. în Alexandria, Egipt - d. 251, Chios) este un sfânt creștin. A trăit în zilele împăratului Decius (250-253), trăgându-se, cu neamul, din cetatea Alexandriei.

Înscris în armata imperială, în care avea gradul "option", Sfântul Isidor se afla în Alexandria sub cârmuirea lui Numerian, un dușman de moarte al creștinilor.

Din poruncă împărătească, corpul de armată supus lui Numerian, s-a mutat din Alexandria în insula Hios. Aici, un sutaș, cu numele Iuliu, l-a pârât pe Isidor conducătorului Numerian, că este creștin. La judecată, Isidor a mărturisit, pe față și cu îndrăzneală, pe Iisus Hristos. Pentru această faptă i-a fost tăiat capul.

Mormântul său se află în biserica San Marco din Veneția. este unul din patronii Veneției și ai insulei Chios.

Icoane

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΙΣΙΔΩΡΟΣ Ο ΧΙΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΩΝ ΚΥΠΡΟΥ. ΙΔ ΜΑΪΟΥ

Ὁ ἅγι
ος
ΙΣΙ
ΔΩ
ΡΟΣ
Ὁ ἐν Χίῳ

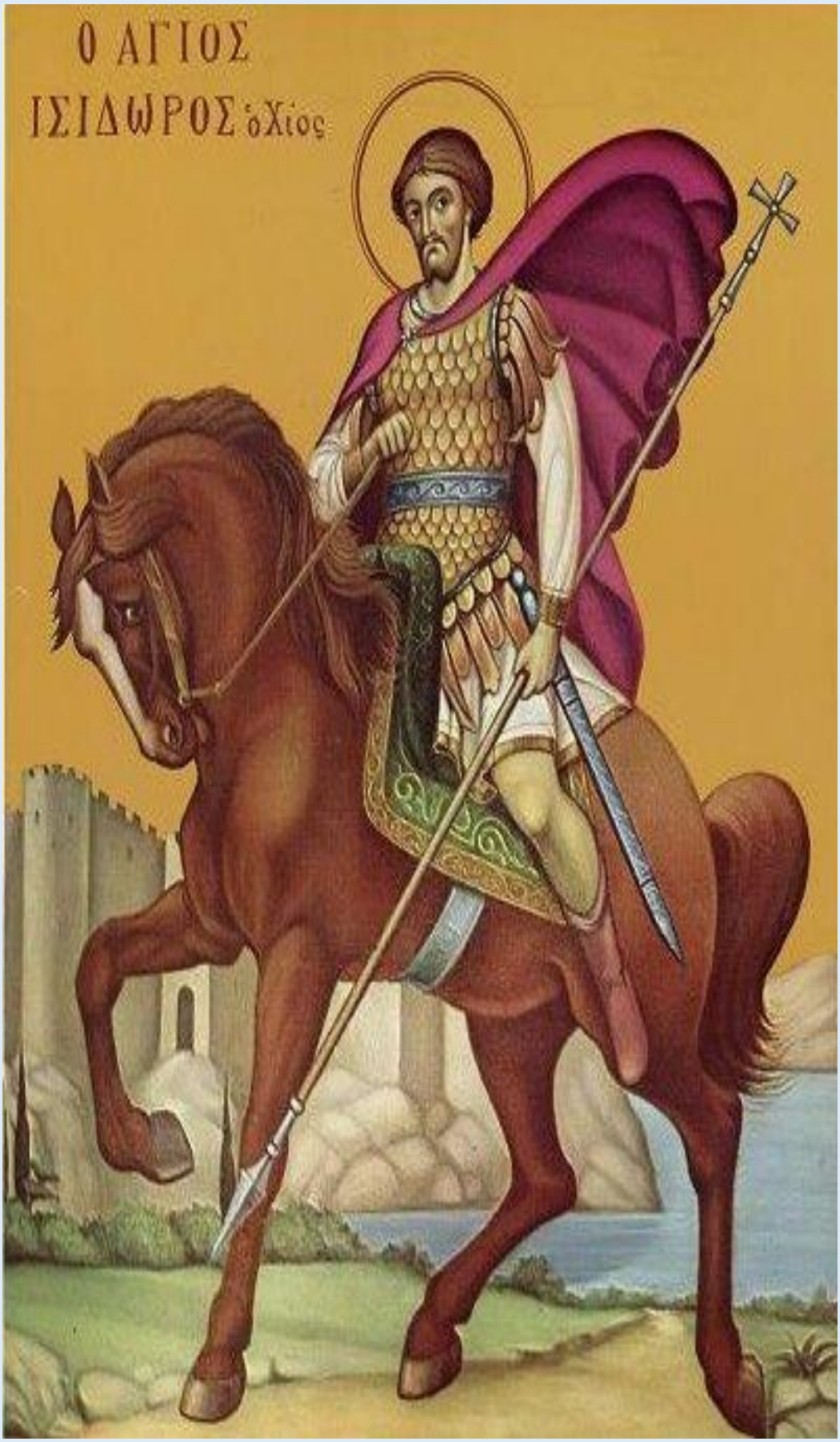
Ο ΑΓΙΟΣ
ΙΣΙΔΩΡΟΣ ὁ Χίος

Ο ΑΓΙΟΣ
ΙΣΙΔΩΡΟΣ ο Χίος
Athineon.com

Ο ΑΓΙΟΣ
ΙΣΙΔΩΡΟΣ ο Χίος
Athineon.com

ΘΔ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
Ο ΣΤΡ ΧΩ

ΚΙΔΩΡΟΣ
ὁ ἅγιος
ὁ χίος

ІД
СТИНСНДО
РЫМЬУЕМЬ
СКОПУДСЕ

Biserica Sfântului Isidor din insula Hios, construită pe locul unde acesta a fost martirizat

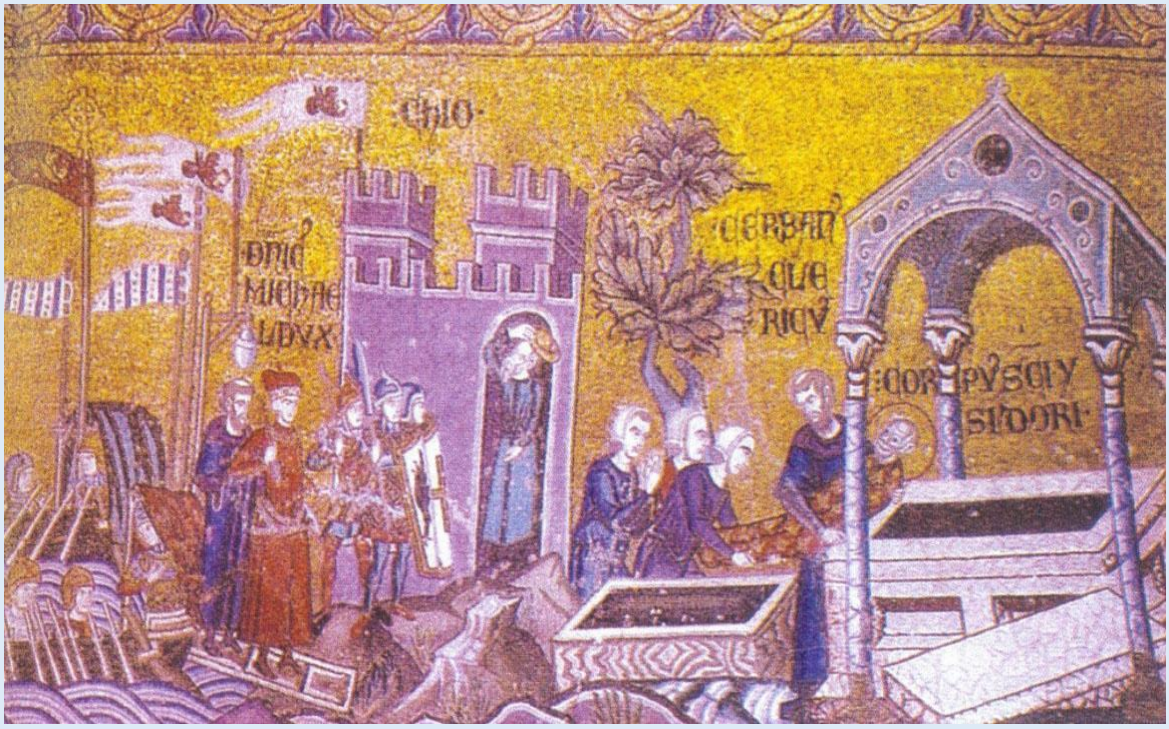

DOXOLOGIA.ro
SF. MC.
ISIDOR
DIN
HIOS

SF. MC.
ISIDOR DIN HIOS

Troparul Sfântului Mucenic Isidor din Hios

14 Mai - Glasul 4

Mucenicul Tău, Doamne, Isidor, întru nevoinţa sa, cununa nesctricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru.; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Bucură-te, Sfinte mucenic Isidor din Chios!